

NOVINE

Pobožen, družbeni, pismeni list za vogrske slovence.
PRIHÁJA VSAKO NEDELO.

Cena Novin je na leto :

Doma 3 K.
v Ameriko 6 K.

Dobijo se
Novine. Marijin list i Kalendar Srca Jezušovoga pri
KLEKL JOŽEFI,
vpok. pleb. v Čerensovcih,
Csersöld, Zalamegye. Naročnina i dopisi se tudi k tomi
moro pošilati.

za naročnike Marijinoga lista, je Novin cena če
se jih od štirah večna eden naslov pošila, doma 2 K.
v Ameriko vsakomi na njegov naslov 5 K.
Cena ednoga falata je domá za naročnike Marijinoga
lista 4 flere, za nenaročnike 6 flerov.

Marijina pomoč.

Ne dugo, ka so sv. oča, rimski pápa, meli govor pred kardináli ino so z žalostmin srcem pročali ka so že večkrat skašali mir napraviti med národami pa se njim je ne posrečilo. Odürjavanje i poželivost sta med národami dosta vékše i močneše, kak glás stolice sv. Petra, štera od míra i ljubéznosti guči. Liki, so pravili sv. oča, vse moje vüpanje sam záto ne zgübo, je šče, edna zvünrédna pomoč, v šteroj se mámo vüpati i to je pomoč bl. D. Marije.

V njoj se naj vüpa záto krščanski svet. Nega tú mesta, ka bí človek popisao vse tiste zmožne zmáge ino dáre, štere je z svojov priprošnjov správilá dozday tak posamezmin, kak celim národom i vsemi človečanstvi. Za dnes nam je zadosta dogodba evangelija sv. Jánoša II. poglávja, kde pred sebov mámo edno siromaško hižo štera pride v zádrgo zná biti záto, ár je več gostov prišlo k njoj, kak so računali. Tá hiža ešče nikaj neve od tiste moči, štero pri stolí má, záto nanč sama ne išče pomoči pri Jezuší, ali Mariji. Liki Marija se ne dá prositi. Ona vidi nevoló domačih pa njoj je prva miseo ka so, v potrebčini je tú silna pomoč potrebna. Ide brezi prošnje k Jezuší, postoji tam pa si pogučí : „Nemajo vina“. Zná, ka Jezuš tudi má srcé za siromáke, záto nanč ne prosi, samo njemi naznáni potrebo. Jezuš njoj po človečem odgovori rekši : Ka meni i tebi“ — to je nama ne skrb. Da se pa Marija ne dá zmotiti. Ne ona je ne záto dála to naznánje Jezuší, kak či bi štela ogovárjati pa zná dobro, ka jo je Jezuš razmo. Záto právi družbanom : „Kajkoli vam bode velo, včinte“ ; ne čudivajte se, liki včinte ; ne pitajte zakaj, samo včinte.

Tak se je pomoglo toj hiži. Tak se pomore tudi nam. Obrnimo se k Mariji. Mi že poznamo z vnoгих dogockov njéno srcé i moč. Od nás že čáka, naj jo ponizno zovémo ino z vüpanjom čakomo njéno pomoč. Pa či mo jo z poniznim vüpanjom prosili, mo tudi mogli čúti njéni glás : „Kajkoli vam bode velo, včinte.“

Ka de velo ? Ednomi več molitve, drugomi vékšo pokoro, tréjtjemi več milodarov, vsem : zametávanje greha ino iskanje jákosti, pohájanje bože slúžbe ino sv. svest v. Nekaj z toga vsega de nam vsakojáčki velo v naših srcah. Pa ka de velo, to včínmo, pa či so te zemelske moči preslabe, ka bi se spunila vroča žela naša, zmožen je Bog, naš Jezuš, ki je mogoči rešiti tudi po čúdivitoj poti svoje, ki pod plaščom Marijinim prihajajo k njemi pomoč prosit.

† Pokop Bašša Jožefa v Beltincih.

Januara 27-ga smo pokopali v Beltincih rožni bomblek, potrto vüpanje, pesniški talent : tredjeletnoga bogoslovca sombotelskoga seminišča Bašša Jožefa.

Prišo je domo, kak je želo. Pri oči si je zvalo počinek. Med svojim slovenskim ljudstvom si je zvalo grob, na šteroga bi torili njemi, našemi mladomi pesniki v éast rože spomina vsi vrli Slovenci. Sestra de mela zdaj njegovo p. gomilo tudi oskrbljavati, jo kinčiti z cveticamo, ne samo očino, kak jo je v prelepoj pesnici opominao Jako je ljübo svoje ljudstvo zato je prišeo v njegovo srdino počivat a njegovo ljudstvo je tudi pokazalo svojo ljubézen do njega. V velikom števíli je prišlo pred njega i njemi posodilo slednjo pot.

Bela kovinska trüga je popoldné okoli dve pripelana iz sobočkoga kolodvora v Beltince pred cérkev. Sprevájao jo je brat pokojnoga, Ivan, bogojanski plebanoš i sestre pokojnoga, Eufemija pa Anatolija, križarskivi redovnici pa drügi.

Proti so šli pokojnimi beltinski farniki učiteljice z decov, nüne z deklami iz Marijine družbe pa . . . sirota tužna mati dovica z rodbinov.

Pred cérkev pridoč je procesija obstanola. Drvo so zdignoli iz kočij na mrtveški stolec. I zdaj, i zdaj, . . . gođilo se nikaj taksega, ka je ne mogoče pozabiti nikdár ne, nikol ne . . . vidili smo materno potrto srce pri mrtvom teli svojega sina svojega vüpanja . . . Odprli so trügo i ta betežasta mati je mela teliko moči, da je poglédnola svojega Jožeka, šteroga bi za poldrügo leto že pri oltári vidila v mešnoj obleki Jezušovo najsvetejše telo podigavati . . . i küšnola ga je skoz glaženoga zaponá trüge, küšnola ga je ne mešo slúžečega de njo obhajajočega, ne plavajoča v veselji štere je odpro novomešni veseli den, ne, küšnola ga je mrtvoga i objokavala ga z skuzámi, štere so privrele iz potrtooga maternoga srca. I kda smo jo vidili v toj nedopovedljivoj žalosti kre dreva svojega, na dúhovniški stan odloče noga sina, so nam prišle na pamet reči sveloga pisma, štere naznanjajo Marijino žalost nad zgübov sina, večnoga, mešnika, Jezúša Kristušá : „O vi vsi, ki, tú mimo idete, glejte, če je žalost kak je moja žalost,“ i jokali smo ž njov. Ob toj priliki so vzele od pokojnoga slovo tudi njegove sestre, brat i drügi rod.

Kda so drvo zadelali i na kočija nazaj položili, so pokojnoga blagoslovili po cerkvenom obredi i odpelali na pokopališče, kde je dobo zdnji bla-

goslov. Med potjov so molili sv. čislo za njega.

Cerkveni obred je opravil Sleppec Ivan, sobočki pl. i dekan teiste esperešije z pomočjov treh beltinskih domačih duhovnikov, Kúhar Štefana pl. Lejko Štefana pa Berden Andraša kaplana, Čačič Jožefa črensovskoga pleb. i Hauko Jožefa kaplana, Volper Pavla dobrovniškoga pleb. i Kajtar Št. kaplana, Deli Št. sobočkoga kaplana, Horvat Jožefa martjanskoga pleb. i Klekl Jožefa, vrednika naših Novin.

Inteligencija domača i sosednih občin se je tudi v lepom številu vdeležila pokopa. Tam smo vidili Bešnjak Ludovika domačega g. notariuša, Habacht Janoša domačega učitelja, Benkovič Janoša dokležoskoga, Fekete Gézo, gančkoga, Kocuvan Janoša bogojanskoga z svojov gospov, Kreps Arnolda, ivančkoga učitelja adrijanske g. učiteljice ženo Csepregi Károla beltinskoga školnika, dovico Monda Ferencza, črensovskoga školnika itd. Zastopana je bila tudi na sprevodi beltinska posojilnica po Kelecsényi Ferenci i Turi Beli pa sobočke nune zvn pokojnoga sestré.

* * *

Naše vredništvo je mládo i puno moč zgúbilo v pokojnem. Oj keliko vüpanja smo polágali v njega i zjalovilo se nam je. Pokojni je meo bistri razum, delavnost hitro, zdravo razsodnost i bogato pesniško žilo. V njem je zaistino vrela pesen. Če bi živo, on bi postao glasoviten slovenski pesnik jezik je prece dobro znao, v našem narečji je pa on spevao najlepše. Poznate Miroslávove pesmi? On je je pisao. Njegovoga dúha sád vplečete, slovenske deklice, v prelepe viže slovenske, kda se oglasite z pesmicov po dolenskih ravnica:

Tam daleč tam daleč
V karpatskih goráj
Je s krvjov poljani
Že vsaki stopáj.

On je bio Mirosláv. Pod to imé se je skrio. Zakaj? On sam bi znao samo právi zrok povedoti, mislimo pa, da, vgonimo, če trdimo, ka zato ar je to šteo naj mir má naše slovensko slovstvo, naša materna reč, štera je mogla teliko preganjanja že prestati i štero je on tak vroče ljúbo.

* * *

Slovensko ljudstvo je zgúbilo ednoga duhovnika, zamúdilo edno novo mešo. Rano jo je obslužo Miroslav v nébi. Rad bi duže živo, naj more dosta delati na dúšni hasek svojemi ljudstvi. Ali Bog je inači zravnao. Naj bo nje-

gova sveta vola. Vdajmo se v njo, to je za pokojnoga najbolše i tudi za nas.

Z gorečimi svečami so šle v belo oblečene slovenske dekline po mrtvoga, i sprevodile so ga z rožicami ovenčane samo do cerkveni dvér ne do oltára. Korono novomešniško so tudi nesle spleteno iz rastečih rož mrtvomi v spomin... na grob. I križ smo nesli, šče bandero smo nesli, samo ka čarno, i še spevali smo, samo ka: „Smiluj so Gospod“... Sprevajali smo Jožefovo mrtvo telo na grob, njegovoj dúši pa srčno želeli v vrelih molitvah naj se vdeleži večne svete nebeske meše čem hitrej, da njemi je ne bilo dovoljeno na zemlji jo obslužavati.

* * *

Ka bi najglobše svoje sočútje izrazili nad tov prevelikov zgúbov pokojnoga materi, brati i rodi, steri so v poldrugom leti zdaj tretji svoj dragi kinč v materzemlo shranili, príporočimo pokojnoga dúšo v goreče molitvi naših naročnikov i prosimo je, naj darújejo za njo višterno sv. obhajilo. Naše vredništvo bo dalo tudi slúžiti v Beltincih slovesno sv. čarno mešo za pokojnoga, štere naj se v vdeležijo, ki so li mogoči i tisti den ki do tú pri sv. obhajili, naj je vsi darújejo za pokojnoga. To lepo prosimo.

* * *

Tam rože do rasle
Prelepe in krasne
Rdeče in bele
Nam bodo cvetele
Pa v srcah junakov
Do mele koren,
Pa končala ne de
Jih mrzla jesén...

Je spevao od karpatskih nagrobni rož naš Mirosláv. Na njegovom grobi do tudi takše rasle. On je tudi naš junak. Dvoro je ranjenim vojakom že drugo leto v bolnišnici, nakopao si je beteg pri tom i mro je v njem. Junakov ranjenih zahvalnost ga je sprevájala do kolodvora sombotelskoga, naša pa, njegovoga ljudstva do pokopališča beltinskoga. Vsi žalujemo, vsi ga pomilujemo, vsi ga objokávamo. Ali našega spomina skuzé se zibljejo v sladkoj tolažbi; k Jezusi, v njegovo veselo domovino je prišeo, zadobo je tisti mir, šteroga si je želo v ednoj kratko pred smrtjov pisanoj pesmij zadobo je njega, koga je mirajoč želo: „Ivan prinesi mi ešče ednog Jezusa“ brat ga že toti ne mogo, prinesli so njemi ga pa angelje v nebesah.

Vrednik.

Bojna.

Novoga malo mamó pisati. Črnogora je mir dobila, kak ga je želela. V drugih krajev so pa tudi nej bili veliki boji, kak nam sledeča poročila naznanjajo:

Crnogorsko bojišče. Črnogorci lepo mirno dávajo prek svoje orožje, našemi vojaškomi poveljništvu. Dozdaj je prek-danih 314 topov, više 50 jezér pušk pa 50 strojnih pušk. Častniki so smeli meče obdržati i drugi zaneslivi tudi revolve. Naši vlovenci so oproščeni, črnogorski pa samo tisti, šteri so po prošnji mira vlovljeni. Prebivalstvo je jako dobrohotno do naše vojske i jo toplo pozdravlja, kam pride. Tomi zrok je to tudi, ka ona preštima i visoko ceni junaške črnogorce, šteri so se štiri leta spored vitežko borili.

Rusko bojišče. Kre bukovinske granice so naši odbili močen ruski napad edno rusko postojanko zavzeli, zakopali, moštvo pa zgrabili. — Više Strype se je 11 ruskih letal prikazalo. Dve so naši dolstrelili, tri pa poškodúvali.

Taljansko bojišče. Tú je bio mir.

Albansko bojišče. Naše čete so zavzele pristanišča kre jadranskoga morja *Alessio* i *San Giovanni di Medua*, bolgari se pa paščijo proti *Elbasani* i *Srugi*.

Türsko bojišče. Vekših bojov je ne bilo tú.

Na morji. Nemški podmorski čun je potopo v solunskom zalivi i na Sredozemskom morji edno angležko ládjo. Edna je vozila vojake, druga pa strlivo.

Francozko bojišče. Kre poti med *Vimj*-om i *Neuville*-jom so nemci zavzeli do 600 metrov razsežne Francozke postojanke, vlovili 53 vojake, i zaplenili 1 strojno puško pa 3 metalne bombe. — *Erisse* ves so francozi zgúbili. Nemci so 1000 metrov dale prišli tú, vlovili 936 francozov i zaplenili 13 strojnih pušk pa 4 metalne bombe.

Dom i svet.

Na našem državnom zbori je sklenjena pravda, štera dovoli, da sme nemška banka »*Deutsche Bank*« za porabo zemelskoga gaza delati fabrike stem pogojom, da podučni jezik v obrtnih solah, kre fabrik nastanjenih more biti madjarski.

Stajarsko. V Maribori je mro kanonik *Jernej Voh*, ki je z svojimi lepimi slovenskimi spisi mnogo pomogeo za izobrazbo slovenskoga ljudstva. Doživo je 72 let. — Streha imenitne romarske cerkvi v Marijinom eelji je prepúščena

za vojne potrebe. Teža médne strehe je 14 jezér kil.

Erdély. Po erdélyskih krájinah je bio protres. Vekša nesreča se ne zgodila Dimniki so se tūpatam porušili i stene spokale, drugi kvár se ne pripeto.

Oproščeni do vojaške šlūžbe po boji tisti, ki so rojeni l. 1892 i 1893-ga, če so na trikratnom nabori za nesposobne bili spoznani.

Iz pisem naših vojakov.

Kniga sv. Franciška ga rešila.

„Lepo se njim zahvalim na njuvi Listaj i Novinaj, štere z veseljom gori primam z mójimi pajdaši. Pri meni sta Hári Jožef z Večeslavec i Flisar z Motovilec. Lūbi Jezuš njim že plača trūde, naj nam to drago slovensko éitenjé li nadale pošilajo. Ne morem se zahvaliti dobromi Bogi za rešitev z tehkih nevarščin. V strašnih bojah sem bio. Pajdašje moji so skoro vsi spokapali, moj telovnik je tūdi vse sprestreljen i má lahko več kak deset lūkenj. Ednok bi me morila krugla, če se ne bi stavila na knigi sv. Franciška, štero sem v žepi meo. Goreče ščem zato častiti odsehal toga velikoga svetnika.“

(Kozel August poddesetnik v 18. dom. pešpolki).

Pesem medjimurskoga vojáka.

Ovo leto dosta svake žalošti,
Kada vnogi život zgubi v mladosti!
O Marija, naša majka, moli ti
Svojga sinka, Jezušeka, da zmíri
Sve cesare ino krale, ki so nas
Sem pozvali samo na en mali čas.
Ali deset mesecov je vže blizo
Kak smo ostavili vsaki svo hížo,
Den za dnevom friško nam prehajajo
Makar nas i dosta z gladom marjajo.
Jezuš Kristuš, on je bil kral vseh unas,
Pak je trpel velke moke zarad nas,
Zato i mi — vsi smo grešni — trpimo,
Dragoga Jezušá željo izvršimo.
Dragi Jezuš, molimo te mi lepo,
Podejli nam miloščo ti sveto,
Kaj budemo živi, zdravi mogli mí
Dímo dojtí k svoji brači, to želím.

(Novak Franc

v IV/7 delavskom oddelki).

Čislo ga rešilo. „15-ga novembra večer sem stao na straži pred sovražnikom, ino krugle so tak šle kre mene, kak poleti ptíce lečejo. Po navadi sem v rokaj držao rožni venec i ga molo. Na ednok prileti samo krugla pa mi vtrgne rožni venec i na levoj roki mi sredjen prst malo rani. S koz čreva bi mi šla, če bi se geno z mesta. Hvala Kraljici Rožnoga Venca“.

(Edšíd Jožef z Gederovec, domobranec 18. pešpolka).

V spomin † Miroslávi.

Zamučao si, zanemo si. . .

— Pa čúti te želemo vsi —

Oj Mirosláv.

Prerano si ostavo nás,

Ki živio nas tvoj mili glás,

Oj Miroslav!

Da ptičica selivka boš —

Tak rano že, . . . ne krepki mož,

Smo znali nej.

Si šo hitrej,

Kak vetra glás

Ti zdaj od nás,

Oj Mirosláv!

. . . Smo mislili, se vūpali, —

Si lepo naračunali :

„Pomagao bo; . . .

Odráso bo za mili rod,

Z pesmicov svov dá njemi plod,

Lepo de to“ . . .

Pa vūp naš mro je kakor on

Porušo v grob se; . . . v njegov dom; . . .

Počivle zdaj

Njem v náročaj. . .

* * *

Pa zide v zrás, . . .

Zdoni v tvoj glás, . . .

Oj Mirosláv!

Bo prišo drugi Mirosláv,

Ki dūha prvoga de sad; . . .

Bo, prišo, bo . . .

De prvi živo delao v njem,

Bo v pesen njegov smrtni sen,

Bo stalno to . . .

Slovinci do prihájali

S skzámi grob napájali

Vu Beltincih, . . .

Na cintori . . .

Na njih prošnjo

Se zbūdo bo

Nov Mirosláv.

Srčen.

Glási.

Od naših vojakov. Mrtev je : Cvetko Štefan z Trnja. Bodi njemi smileno Srce Jezušovo! *Vlovljeni so* : Gabor Martin z Vel. Polane, Nemeč Štefan z Velike Polane, Vuk Štefan z Male Polane.

Novi namestni notariuš. V Soboti so za notariuškoga pomočnika odebrali *Domby* Belo, dozđajšnjoga prosenjakovskoga namestnoga notariuša.

Nesreča. Iz Žižkov Cigan Jožefa Lončovoga dománji — on je v Ameriki — so melo od mlina pelali domo. Ne daleč od črensovske cerkvi je na edno krava nikša mamica prišla, v šteroj je tá jármek vugnola, jarem strla i v grabo spadnola; krava se je zalezála.

K odaji je više Radgone 10 oralov zemljé za 9 jezér koron. Na ednok samo 4 jezero koron trbe platiti. Kinatenkoma šče kaj od té kúpčije zvediti, naj se obrné na *Magyar Jožefa v Haselbach, p. Straden.* Štajarsko.

Slovo 313-ga črnovoj niškoga p. polka, šteri je bio v Erdély-skome kre romanske granice. „Povržemo sladko mürsko domovino i idemo proti britkoj smrti. Ali z Jezušom idemo, koga, smo v Kézdivásárhelyi k sebi vzeli, pa koga i prosimo, naj prinas ostane, nas čuva i bráni. Med težave idemo na drugo bojišče, ali za Jezušá je sladko trpeti. Lūbljene naše, žene i draga dečica, k vam se obrnémo zdaj i se poslovimo od vas. Ostavimo vas v naših najlepših letah i odnesémo od vas veselo življenje. Jezuš, Marija bodita z vami. Zbogom, zbogom lūbljene žene i predrága dečica, ne spozabite se v svojih molitvah z nás.“

Ostanite zbogom vsi predrági naši i poznáni, mati Marija naj prosi za vas i nas, ka bi si mogli enkrat roke podati i Jezuší hválo spevati. — Bratkovič Štefan, desetnik, z Satahovec, Gregorec Janoš z Petánc.

Kak žalújejo za Miroslávom? Iz Sobote nam pišejo : Srčno sožalje izrazim za blagim pisatelom in zednim tūdi pesnikom, za pokojnim Miroslávom. Oh kak lepo si cveteo i kak hitro si povehno. — Delao je mrtev Mirosláv. M.

Vmrla je na G. Siniki *Sakovič* Treza, kúharica g. plebanoša, Tūh Gézo. — Pokojna je lepi zgled pravoga krščanskoga držinčeta. Preslūžbovála je skoro celo svoje življenje i ostala vsikdár čista dekla verna zanesljiva i pobožna. Za snago, lepoto oltárov se je povsod skrbela, kje se je obrnola. V molitev dobrih dúš jo priporačamo.

Samomor Više Radgone v *Danis-dorfi* je edna nesrečna ženska dete štela od sebe spraviti, štero je z ednim rusom zanosila. Edno se njoj je posrečilo v kraj spraviti, pri drugom pritji se je pa zagiftala. Mož té nesrečnice je zgūbo v bojni roko i nos.

Nagla smrt. V Túrnišči pri Törnár Števani (Kolarov) je Maroša Ferenc šteo. klati Kda je po svinjo ségno, ka bi jo z hleva potégno, je naglo nazaj spadno i mro.

Slovo. Lūbeznivi naš Dūhoven Oča! Hvalen bodi Jezuš Kristuš i Marija!

Z temi lūbeznivimi rečmi Jih najoprivim lepo pozdravimo, ino njim že ljemo edno lūbo zdravje od Očo nebeskoga. To svojo žalostno vest njim tūdi naznamo, da mo mogli za kra-

tek čas na to strašno bojno pole od-
potivati. Zato lübi naš pastér želemo,
da bi mi ešče mogli to zadnjokrat to
našo lülo domovino skem počastiti.
Vzememo zato od nje to malo slovo.
Bog zna, ali pridemo več domo v té
lübi naš slovenski kraj! Mi ostanemo
Oči nebeskomi, Mariji materi i njim
lübléni oča dühovni verni sinovje do
zadnjega časa našega. Zbogom o ti lepa
krajina naša, lüba slovenska zemlica,
štera si nas odhranila ino za vojake
darüvala i za bojno pripravila. Zbogom
i ti sunčece milo, štero si nam sijalo,
ino Naša srca mlada grejalo, pa zve-
zdice svetle, štere ste nam svetile i na
nebi titrale. Mi že pripravljeni stojimo,
da tebé, domovina, braniš ščemo. Zbo-
gom ostante vi nasi dühovni pasteri,
šteri ste nas vsigdar na dober navuk
včili. Tüdi zbogom naši lübléni roditeli
ino pajdašje, rodbina ino sosedje i ve,
naše lübe sestrice, štere pletéte venčke
Mariji ino Jezusi na oltare za nás,
junake ino bračkeke svoje. Düh Andráš
i Zadravec Števan od Lipe, Lebar Jo-
žef Miklošov z M. Polane, Korén Iván
iz Renkovec, Hanc Matjaš i Krampač
Matjaš z Trnja i Kramar Mihal, Perša
Jožef iz Žižkov, Gerlec Martin iz Gan-
canov, Nemeč Jožef z Beltince, Forjan
Ivan iz Lipovec, Gjura Števan z Len-
dajskij bregov, strelci 11. bataljona v
Györi.

Sreča. Snajžna je lahko vsaka ženska v
družbenom i družinskem življenji po Fellerov-
voj „Elsa“ pomádi, štera lize i kožo čuva.
Odstráni šplinte, lise, krpe, nesnago mozol-
čičke, kožo omehči, ozdrávi. Vnogo jezér
gospin jo z uspekom rabi. Ne rabimo pa
škodlive reči, nego naročimo si pravo „Elsa“
pomado kožo občuvajočo, štere en teglček
pridjani stane 2 kor.; 2 teglčka franko 5 kor.
Bavnotak je jako dobro Fellerovo borax-žajfa
(80 fil.) i Fellerova mlečna žajfa (1 kor.)
Naročíte se samo pri Feller V. Eugen lekar-
niki, Stubica, Centrale br. 146; (Horvatka).

Zahvala.

Z cele svoje žalost nedüše se
zahvalim v svojem, svoje matere
i svojih sestér imeni vsem, ki so
se vdeležili pokopa nepozabnoga
mojega brata, Bašša Jožefa, tret-
jeletnoga bogoslovca.

Bogojina, 1916. jan. 27.

Bašša Ivan pleb.

Najnovéše.

Bombe so naši metali na Saloniki
i na angležka obrežja, posebno v Li-
verpovli, Cirkenhaidi, Mauchesteri, Jar-
monthi. — Zapazili so velke ognje i
ksplozije. — Zrakoplovi so prišli ne-

poškodovani nazij — Pri Someni smo
Francoze pá nazaj potisnoli — Zapad-
no od Mesinesa so Nemci odbili an-
gležke napade. — Na Črnogorskom i
okoli Skadera (Skutari) vlada mir.

Naši so metali na Solun (Saloniki)
i na ništerna angležka pomorska mesta
bombe. Zrakoplovi so se povrnoli ne-
poškodovani — Pri Sonunen-i so naši
Francuze nanovo nazaj potisnoli —
Pri Soči (Isonzo) se pripravljajo Ital-
janje na peto bitko. — Na Črnogor-
skom vlada mir — Na zapad od Mes-
sines-a so Nemci odbili angležke na-
pade. — Ententa (Anglija, Francija,
Rusija, Italija) šče grčijo razorožiti.

Pošta.

Kozár Jürj. Martinje Dobo sem 3 K.
na samostani. Bog lepo plati. **Jablanovec Jo-
žef. Plipic.** Dobo sem 2 K 40 fil. Bog pláti
Lenarčič Ana. G. Slaveči. Novine sem vam
dao poslati. Za liste se pa pri g. kapláni
glasite. Ednoga si ešče spravite, pa te od pe-
tih deset koron. Pošto si pa odračunajte z té
šnje. **H. P. Bratonci.** Se objávi, kda réd pride
na njo. Novine so odposlane vojáki 3 K. na
celo leto vi. Ka se za tiskarno piše, se sme
samo na edno stran papira pisati. **Palíneč Anton.
M. Srdišče.** 3 K sem dobo. Bog pláti. Novine
vam dam pošilati. Na pošti reklamalivajte,
če jih ne bi dobiti.

Žerdin Jožef. Chicago. Knige „Jezus moje
poželenje“ sem dozdam ne mogeo dobiti. Če jo
dobim, te jo pošlem. Tanšici sem naroče mad-
jarske novine. Plačao sem 3 K 12 fil. **Koro-
šec Jürj. Ritkarovci.** Dobo sem 20 K. naroč-
nine. Bog plati. **Pertóci Števana žena. Raki-
čan.** Peneze sem dobo. Vaše so brezplačno.
Bog pláti. **Crpnjak Leopold. Bodonci,** Novine
samo ednok na tjezen izhájajo. Šest stráni bi
dali, če bi to vsi prosili i platili. Ednomi sa-
mami je to ne mogoče včiniti.

100 litrov domače pijače Elpis!

vkrepčevalne, téčne in žejo gaséče si more vsaki
sam napraviti za male stroške. V zalogi so:
ananas, jaboka, grenadina, maline, muš-
katelka, meta, pomeranče strašnica in vi-
šnja. Neuspeh izkljüčen. Ta domača pijača
se pije po leti mrzlo po zimi pa vroče na-
mesto ruma. Snovi z natenčnim navodilom
stanejo K 4.40 poštnine prosto proti pov-
zetji. Na 5 takših deležev se doda ena
porcija brezplačno. Za kmetijstva, vekša
hišna gospodarstva, delavnice, tovarne i. t.
d. je to sredstvo velikanske vrednosti, ar
se delavci s tov. pijačov okrepčajo ne da
bi bili pijani ali pa da bi zgübili na delav-
skoj zmožnosti

**Janez Grolich, drogerijo „pri
angelju“ Brno šte 85 Moravsko.**
En karton za poskušnjo 10 litrov stane 70
fil., šteri se lahko pošljejo v šttemplah.
Takši kartoni se dobijo za poskušnjo tüdi
po vekših drogerijah.

Što si kürečih očíh ne odprávi, si zmantrá hojo i
z bolečinami si oslabi celo teló.

Odprávanje kürečih očíh prez bolečine

je prava dobrota zavsakoga, ki trpi od njih. Ne
moremo zadosta naglašüvati, kak nevarno je rezan-
je kürečih očíh. Nož zna, ne da bi v pamet vzeli,
globlje v meso priti, nogo je pa vedno izpostáv-
ljena prahi i nesnagi, kaj v ram pride i vnogo
smrtnoga krvnoga ostrupenja je nastanolo tak že.
Küreče oši brez noža gotovo lahko i hitro moremo
odpraviti z Fellerovim „Elsa“ flajštrom za turiste
(flajšter za küreče oči cena 1 kor. v škatlah 2 kor.)
ali z Fellerovov „Elsa“ tinkturov za turiste (— te-
koča tinktura za küreče oči, cena 2 kor.) — Vnogo
jezer turistov, žandárov, pismonoscev, vojakov, gos-
podarov i gospin šteri premálo obütel nosijo i ki
so je dozdam rabili preporača to sredstvo. štero
hitro i stalno odprávi küreče oči. Dokač največ
sredstva za odprávanje kürečih očíh (reranje tüdi
itd.) samo gornji de kürečih oka odstráni koren
pa notri neha, zavolo čeka oko znova zrasté tečas
više imenüvana Fellerovo sredstva z kornom vred
odpravijo küreče oko. Oboje sredstvo kak i prah
proti znojénjé tela i nog (cena 1 kor.) se nepos-
redno dá naročitiepri:

Feller V. Eugen

lekarniki

STUBICA, Centrale 146. (Zagr. žup.)

Zapoved pazlivosti

je, da pri küpili Fellerovoga „Elsa-
Fluida“ pazimo na ime Feller i „znamek“
„Elsa“, ar je vnogo malovrednoga poná-
rejenja. Neščemo zdaj tü reklama delati
tomi zanesljivomi domačemi vrastvi. Če
bi med našimi čtevci ga što še ne poz-
nao, lahko pozvedi od svojega zdravnika
kak dobra reč je

proti prehlánjenji,

najbole če gut i grlo trpita zavolo mok-
rote vremena, 12 malih, ali 6 dupliških
ali 2 specialniva glažka franko 6 kor.,
24 malih ali 12 dupliških ali 2 specialni
glažki franko 10 K 60 fil. v jedino pra-
voj kakovosti pri Feller V. Eugeni lekar-
nari, Stubica, Centrale 146 (Zagr. žup.)
Felerove ték davajoče, odvajajoče Rebar-
bara „Elsa“ pirule (6 škatlic franko 4
kor. 40 fil.) se dajo po znamki „Elsa“
spoznati.